

N:o 10.

Ank. till Riksd. kansli den 20 februari 1892, kl. 5 e. m.

Utlåtande, angående regleringen af utgifterna under riksstatens nionde hufvudtitel, omfattande anslagen till pensions- och indragningsstaterna.

(1:a U. A.)

Pensionsstaten.

1:o. I afseende å denna stat, för hvilken gällande riksstat upptager 1,314,898 kronor, har Kongl. Maj:t icke föreslagit någon förändring; och får utskottet hemställa,

att Riksdagen må i riksstaten för år 1893 uppföra anslagen under pensionsstaten med oförändrade belopp.

Allmänna indragningsstaten.

2:o. Uppå derom gjord ansökning har Kongl. Maj:t föreslagit, att åt förre fanjunkaren vid nu mera upplösta kronoarbetskompaniet å Vaxholm *Carl Gustaf Pettersson* måtte å allmänna indragningsstaten uppföras

Bih. till Riksd. Prot. 1892. 4 Saml. 1 Afd. 8 Häft. (N:o 10.)

1

Angående pension för förre fanjunkaren C. G. Pettersson.

[1.]

en årlig pension af 400 kronor, att under hans återstående lifstid utgå från och med månaden näst efter den, då Pettersson frånträdde sin befattning såsom slottsvaktmästare å Vaxholms fästning.

Af det statsverkspropositionen bilagda statsrådsprotokollet öfver justitiedepartementensärenden den 31 december 1891 (sid. 9—13) inhemtas att förre fanjunkaren Pettersson den 9 mars 1891 hos Kongl. Maj:t gjort ansökning om erhållande af pension, dervid upplysts:

att Pettersson vore född den 5 februari 1839 samt hade familj, bestående af hustru och fyra ännu icke till myndig ålder komna barn;

att han den 10 december 1857 antagits till underkanonier vid kongl. flottan, derifrån han erhållit afsked den 8 september 1863;

att han den 7 september 1863 fått anställning såsom sergeant vid kronoarbetscorpsen samt den 27 juli 1880 befordrats till fanjunkare vid samma corps;

att han, hvilken tidtals tjenstgjort dels såsom extra underkonduktör vid fästningsbyggnadsarbetet å Vaxholm, dels i egenskap af uppsyningsman vid karantänsinrättningen derstädes, den 11 januari 1876 antagits till tillförordnad slottsvaktmästare å Vaxholms fästning, hvilken befattning han fortfarande innehar;

att han, enligt intyg från sina förmän, med nit, ordning och duglighet skött de honom anförtrodda tjenstbefattningar;

samt att han nu mera, jemlikt intyg af läkaren vid kronoarbetskompaniet å Vaxholm, på grund af kronisk bronchit och framskriden ålder vore oförmögen att fortfarande bestrida tjenstgöring inom fångvården.

Öfver berörda ansökning hörd, hade fångvårdsstyrelsen anført, bland annat, att den vid kronoarbetscorpsen anställda bevakningspersonal icke vore uppförd å den vid 1882 års riksdag fastställda lönestat för en del betjente vid fångvårdsanstalterna; att Petterssons vederlikar, som å ordinarie stat uppbure sin aflöning, vore vid uppnådda 65 lefnads- och 35 tjensteår, deraf minst 20 i fångvårdens tjenst, berättigade att från allmänna indragningsstaten uppbära pension till ett lönen med innehafvande ålderstillägg motsvarande belopp; samt att Petterssons löneförmaner utginge af förslagsanslaget till fångars vård och underhåll med lön 700 kronor och beklädnadsersättning 80 kronor, hvartill komme en årlig gratifikation, som för de senare åren utgjort 150 kronor;

och hemstälde fångvårdsstyrelsen, att, då Pettersson, ehuru han endast uppnått en ålder af 52 år och tjensteålder af allenast omkring 33 år, vore, såsom läkarebetyget utmärkte, på grund af sjukdom och framskriden ålder oförmögen att bestrida någon tjenst inom fångvården,

Kongl. Maj:t täcktes till Riksdagen göra framställning derom, att Pettersson måtte berättigas att från och med månaden näst efter den, då afsked ur fångvårdens tjänst honom beviljades, å allmänna indragningsstaten för sin återstående listid uppbära en årlig pension af 400 kronor.

Statskontoret, jemväl öfver ansökningen hört, hade jemte upplysning att Pettersson i egenskap af slottsvaktmästare å Vaxholms fästning åtnjöte ett årligt arvode å 600 kronor, utgående från fortifikationsdepartementets andel i det å fjerde hufvudtiteln uppförda anslaget: »Försvarsverket till lands i allmänhet eller arméförvaltningens departement», i sitt utlåtande yttrat, att, fastän Pettersson hvarken i fråga om lefnadsår eller den tid, han tillbragt i statens tjänst, uppfyllt de för hans vederlikar vid centralfängelserna bestämda vilkor för pensions erhållande, statskontoret likväl, i betraktande af hans genom behörigt läkarebetyg styrkta oförmögenhet till utöfvande af tjänstebefattning inom fångvården och då fångvårdsstyrelsen icke ifrågasatt ett högre pensionsbelopp än 400 kronor, ansåge sig böra biträda fångvårdsstyrelsens hemställan; dock i afseende å tiden, från hvilken pensionen skulle komma att utgå, med den förändring, att pensionsförmånen icke finge beräknas inträda förr än med månaden näst efter den, då Pettersson jemväl frånträdte sin befattning såsom slottsvaktmästare å Vaxholms fästning.

Kongl. Maj:t hade emellertid den 2 sistlidne april vid föredragning af Petterssons omförmälda den 9 mars gjorda framställning funnit densamma ej till någon åtgärd föranleda.

Derefter hade Pettersson hos fångvårdsstyrelsen begärt att, på grund af läkarebetygets innehåll, undfå tjänstledighet under ett år från den 1 sistlidne juni, men genom beslut den 22 maj förklarade styrelsen, att, då den anställning vid kronoarbetscorpsen, Pettersson af vederbörande chef för kronoarbetskompaniet å Vaxholm tillsvidare undfått, upphörde i och med kompaniets upplösning och kronoarbetskarlarnes förflyttning till tvångsarbetsanstalten å Svartsjö, samt med dylik anställning förenad aflöning i allt fall varit att såsom tjänstgöringspenningar anse, styrelsen icke kunde bifalla Petterssons anhållan om tjänstledighet.

Med anledning deraf hade Pettersson hos Kongl. Maj:t gjort förnyad ansökning om erhållande af pension. Jemväl öfver denna ansökning hörda, hade fångvårdsstyrelsen och statskontoret vidhållit hvad de öfver den första ansökningen yttrat, fångvårdsstyrelsen derjemte anförande, att styrelsen icke egt befogenhet att vid den nya anstalten å Svartsjö anställa en person, hvilken enligt läkares intyg vore till tjänst-

göring oförmögen, men att då Pettersson under nära 34 år varit i statens samt mera än 28 år i fångvårdens tjänst, det icke kunde vara med billighet och rättvisa förenligt, att han, oförmögen till tjänstgöring, nu vid en ålder af nära 53 år lemnades af staten utan allt understöd.

Genom hvad i ärendet förekommit hade departementschefen funnit vara ådagalagdt, att Pettersson gjort sig förtjent af något understöd från det allmännas sida, likasom han icke hade något att erinra mot beloppet af den pension, de i ärendet hörda myndigheter för Pettersson ifrågasatt. Beträffande tiden, från hvilken pensionen skulle börja att utgå, ansåge departementschefen sig böra instämma uti hvad statskontoret derutinnan tillstyrkt. Visserligen hade departementschefen vid föredragning den 2 sistlidne april af Petterssons då ifrågavarande pensionsansökan hemställt, att Kongl. Maj:t måtte finna samma ansökning ej till någon åtgärd föranleda; och hade äfven Kongl. Maj:t fattat sitt beslut i enlighet med berörda, af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan. Men denna hemställan hade uteslutande varit föranledd deraf, att med afseende å den korta tid, som återstod för den dåvarande Riksdagens sammanvaro, det icke syntes lämpligt att proposition i ämnet till nämnda Riksdag afläts.

Enär förre fanjunkaren Pettersson, om än på grund af sin sjukdom oförmögen att vidare bestrida någon tjänst inom fångvården, fortfarande tjänstgör såsom slottsvaktmästare å Vaxholms fästning, med hvilken befattning är förenadt årligt arvode af 600 kronor, har utskottet, som ansett någon pension skäligen böra Pettersson för hans tjänstgöring inom fångvården beviljas, velat tillstyrka att det för honom föreslagna pensionsbeloppet nedsättes till 200 kronor, att utgå från och med år 1892.

Utskottet hemställer därför,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att åt förre fanjunkaren vid nu mera upplösta kronoarbeta kompaniet å Vaxholm *Carl Gustaf Pettersson* må å allmänna indragningsstaten uppföras en årlig pension af 200 kronor, att under hans återstående lifstid utgå från och med år 1892.

3:o. På derom af arméförvaltningens intendentsdepartement gjord framställning har Kongl. Maj:t föreslagit, att för förrådsvaktmästaren vid lifregementets grenadiercorps *Per Reinhold Bodin* måtte å allmänna in-

dragningsstaten uppföras en pension af 200 kronor, att af honom under hans återstående lifstid årligen åtnjutas, med beräkning från och med månaden näst efter den, då han erhöle afsked från vaktmästarebefattningen.

Af bilagda statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden den 20 november 1891 (bil. 2, sid. 14) inhemtas att sekundchefsembetet vid corpsen anhållit, att Bodin, hvilken vore född den 18 maj 1824 och tjenat vid corpsen såsom förrådsvaktmästare i 31 år och derförut såsom trumslagare i nära 9 år samt städse ådagalagt stort nit och duglighet och i öfrigt sig utmärkt väl skickat, måtte, i enlighet med derom af Bodin gjord framställning, vid blifvande afskedstagande beredas pension från allmänna indragningsstaten till belopp, motsvarande hans nu innehafvande arfvode eller 200 kronor per år, i hvilket fall Bodin vore sinnad att från vaktmästarebefattningen afgå före 1892 års vapenöfningar;

Och enär af ett utaf arméförvaltningen från ordföranden i vederbörande kommunalnämnd infordradt intyg framginge, att Bodin, som hufvudsakligen haft sin utkomst af skrårderiyrket, vore i följd af försvagad syn och orkeslöshet i behof af understöd, samt billigheten syntes fordra, att Bodin efter mångårigt och väl vitsordadt arbete i kronans tjänst samt i anseende till hans bristande arbetsförmåga erhöle från allmänna medel något bidrag till sitt uppehälle, hade arméförvaltningen ansett sig böra hemställa, att Kongl. Maj:t måtte, i likhet med hvad vid jemförliga fall tillförne egt rum, till Riksdagen aflåta proposition om pension för Bodin från allmänna indragningsstaten till belopp af 200 kronor, motsvarande hans vaktmästarearfvode.

Efter derå erhållen remiss hade statskontoret afgifvit utlåtande i ärendet samt dervid, under åberopande af ett rörande Bodin infordradt läkarebetyg, hvaraf inhemtades, att Bodin lede af kronisk lungutvidgning och luftrörskatarrh samt i följd deraf vore oförmögen att sig försörja, tillstyrkt bifall till arméförvaltningens ifrågavarande framställning.

Utskottet hemställer,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

4:o. På derom gjord ansökning har Kongl. Maj:t föreslagit, att regementsläkaren vid flottans station i Karlskrona C. I. Th. Lundberghs enka *Augusta Lovisa Dorothea Lundbergh*, född Mossberg, måtte från allmänna indragningsstaten åtnjuta årlig pension till belopp af 500

Angående
pension för
regements-
läkaren C. I.
Th. Lund-
berghs enka.

kronor att utgå från och med februari månad 1891 och så länge hon i sitt nuvarande enkestånd förblefve.

Af bilagda statsrådsprotokoll öfver sjöförsvarsärenden den 13 januari 1892 (bil. 3, sid. 17) inhemtas: att regementsläkaren Lundbergh, som vid sin den 8 januari 1891 i en ålder af nära 66 år inträffade död varit anställd i flottans tjänst i mer än 32 år eller allt sedan den 10 augusti 1858, då han erhöll förordnande att tills vidare bestrida en förste bataljonsläkaretjänst vid förenämnda station, affidit i följd af rosvullnad å högra armen med blodförgiftning, hvilka sjukdomar han, såsom med visshet kunde antagas, ådragit sig genom en infektion af en sårig nagelrot å högra handens långfinger vid en af honom kort förut å flottans sjukhus företagen obduktion med demonstration för sjukvårdselever; att den döde, utom en son, som nyss slutat sina medicinska studier och icke i någon mån kunde bidraga till sin moders och sina systrars underhåll, efterlemnade ofvannämnda enka, född den 16 augusti 1833, och två ogifta döttrar, af hvilka den ena ännu icke hunnit myndig ålder; att behållningen i boet uppginge till 15,739 kronor 65 öre, hvaraf dock en stor del utgjordes af lösöreboet, derå ingen ränta kunde beräknas; att enkan derförutom endast hade att påräkna ett gratial från amiralitetskrigsmanskassan af 360 kronor årligen; samt att enligt intyg af två embetsmän vid stationen enkan med sina två döttrar befunne sig i små och brydsamma ekonomiska omständigheter.

Såväl stationsbefälhafvaren som medicinalstyrelsen hade förordat den gjorda ansökningen, hvarjemte statskontoret — med afseende å hvad i frågan förekommit och under åberopande af 1886 års Riksdags beslut angående årlig pension till enkan efter provinsialläkaren Comstedt, som under tjänsteresa vådligen omkommit — tillstyrkt, att sökanden måtte, från och med den 1 februari 1891 och så länge hon förblefve enka, undfå pension, att utgå med ett årligt belopp af 500 kronor eller samma belopp, som blifvit enkan Comstedt tillagdt.

Med afseende derå att regementsläkaren Lundbergh, såsom med visshet kunde antagas, affidit till följd af sjukdom, ådragen under tjänsteutöfning, samt med hänsyn jemväl till öfriga i ärendet förekomna omständigheter har föredragande departementschefen tillstyrkt bifall till ansökningen, på sätt statskontoret hemstält.

Enär regementsläkaren Lundberghs efterlemnade döttrar, hvilka, enligt hvad utskottet af handlingarna i ärendet inhemtat, äro födda den ena den 18 april 1861 och den andra den 4 september 1870, således båda uppnått myndig ålder och förty måste anses kunna sjelfva bidraga till sin försörjning samt behållningen i boet efter Lundbergh uppgått

till 15,739 kronor 65 öre, har utskottet ansett, att det för enkan föreslagna pensionsbeloppet skäligen bör nedsättas till 240 kronor, hvarigenom hon, som från amiralitetskrigsmanskassan har att påräkna årligt gratial af 360 kronor, skulle komma att i pension åtnjuta sammanlagdt 600 kronor om året.

Utskottet hemställer därför,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att regementsläkaren vid flottans station i Karlskrona C. I. Th. Lundberghs enka *Augusta Lovisa Dorothea Lundbergh*, född Mossberg, må från allmänna indragningsstaten åtnjuta årlig pension till belopp af 240 kronor, att utgå från och med februari månad 1891 och så länge hon i sitt nuvarande enkestånd förblifver.

5:o. Med anledning af derom gjord framställning har Kongl. Maj:t föreslagit att åt vaktmästaren vid sjökrigsskolan *Gustaf Petersson* måtte å allmänna indragningsstaten beviljas en pension af 500 kronor om året, att utgå från och med månaden näst efter den, i hvilken han efter uppnådda 70 lefnadsår erhöle entledigande från befattningen.

Angående
pension för
vaktmästaren
G. Petersson.
[4.]

Af det vid statsverkspropositionen bilagda statsrådsprotokollet öfver sjöförsvarsärenden den 13 januari 1892 (bil. 4, sid. 21) framgår:

att Petersson, som vore född den 22 juli 1822 och den 1 februari 1869 antagits till vaktmästare vid sjökrigsskolan, således tjenstgjort i sådan egenskap i nära 23 år;

att han från antagandet såsom vaktmästare och till den 1 oktober 1879 åtnjutit, jemte fri bostad, en aflöning af endast 600 kronor, hvilken aflöning visserligen från och med nämnda dag utgått med 800 kronor, men att han deremot icke åtnjöt ålderstillägg, hvilken förmån i regeln tillkomme vaktmästare i andra statens embetsverk;

att han, som i tjensten ådragit sig ett svårare ryggbrott och tidtals lede af reumatisk värk, ansåge sig af ålder och sjukdom oförmögen att vidare nöjaktigt fullgöra sina åligganden; samt

att han, hvilken icke förvärfvat delegareskap i någon pensionskassa, vore medellös och utan förmåga att anskaffa ens så mycket, som erfordrades till de nödvändigaste lefnadsbehofvens fyllande.

Chefen för sjökrigsskolan, hos hvilken Petersson anhållit att framställning måtte göras om pension för honom till lönens hela belopp,

hade, med vitsordande af Peterssons under tjenstetiden ådagalagda pligt-trohet, redbarhet, omtänksamhet och nit samt att han gjort sig väl förtjent af den utaf honom begärda förmånen, på det högsta tillstyrkt den gjorda ansökningen.

Uti häröfver infor dradt utlåtande hade statskontoret anført, att den vid sjökrigsskolan anställde vaktmästaren icke författningsenligt vore berättigad till pension å allmänna indragningsstaten samt att sökanden i allt fall endast hade att åberopa en tjenstetid af tjugutre år eller vida mindre, än som erfordrades för rätt till pension å nämnda stat, men att, då Petersson vid sin framskridna ålder icke billigtvis torde kunna vid afgang från befattningen lemnas utan understöd af staten, statskontoret ansåge honom böra komma i åtnjutande af pension å förenämnda stat, hvilken pension dock med hänsyn till den jemförelsevis korta tjenstetiden icke borde utgå med mer än 500 kronor om året eller enahanda belopp, som vid 1884 års riksdag beviljades vaktmästaren vid karolinska medico-kirurgiska institutet C. P. Berggren.

Som vaktmästaren Petersson endast 23 år varit i statens tjenst och derunder icke bidragit något till sin framtida pensionering, har utskottet ansett, att det för honom begärda pensionsbeloppet skäligen bör nedsättas till 400 kronor, hvarför utskottet hemställer,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att åt vaktmästaren vid sjökrigsskolan *Gustaf Petersson* må å allmänna indragningsstaten beviljas en pension af 400 kronor om året, att utgå från och med månaden näst efter den, i hvilken han efter uppnådda 70 lefnadsår erhåller entledigande från befattningen.

6:o. På derom gjord ansökning har Kongl. Maj:t föreslagit, att länsmanen i Jösse härads vestra distrikt af Vermlands län *Per Johan Lundqvist* måtte från och med månaden näst efter den, hvarunder han erhöle afsked från länsmanstjensten, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta pension till så stort belopp, att detta tillsammans med den pension från civilstatens pensionsinrättning, 600 kronor, hvartill han vore berättigad, utgjorde 1,000 kronor, eller 400 kronor årligen.

Af de vid statsverkspropositionen bilagda statsrådsprotokollet öfver

Angående
pension för
länsmanen
P. J. Lund-
qvist.
[5.]

civilärenden den 31 december 1891 (bil. 5 sid. 23), till hvilket utskottet i öfrigt får hänvisa, inhemtas:

att Lundqvist, som vore född den 3 november 1836, år 1859 antagits i statens tjänst och den 29 juni 1867 konstituerats till sin nuvarande länsmansbefattning;

att, enligt ett af extra provinsialläkaren A. Z. Lindholm den 21 december 1891 utfärdadt betyg, Lundqvist, som lede af stort högersidigt ljumskbräck, åderbräck å underbenen samt allmän svaghet med nedsatta kroppskrafter och derigenom bristande arbetsförmåga, vore till följd häraf för all framtid oförmögen såväl att sköta sin tjänst som ock att sig med annat arbete försörja;

att Lundqvist, enligt hvad vederbörande kronofogde och kyrkoherde vitsordat, vore fullkomligt medellös; samt

att såväl Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Vermlands län som statskontoret tillstyrkt årlig pension från allmänna indragningsstaten för Lundqvist till belopp af 400 kronor.

Utskottet hemställer,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

7:o. Med anledning af derom utaf styrelsen för Ultuna landtbruksinstitut gjord framställning har Kongl. Maj:t föreslagit, att åt läraren i veterinärkunskap, anatomi och fysiologi vid Ultuna landtbruksinstitut *Carl Jonas Arel Segerström* måtte å allmänna indragningsstaten uppföras en årlig pension af 1,500 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, hvarunder han från sin befattning erhöle entledigande.

Angående
pension för
läraren vid
Ultuna landt-
bruksinstitut
C. J. A.
Segerström.

[6.]

Af sist omnämnda statsrådsprotokoll (bil. 5 sid. 25) inhemtas:

att Segerström, som vore född den 6 mars 1835, alltsedan år 1868 innehafvt sin lärarebefattning och derunder meddelat undervisning åt såväl institutets och mejeriskolans elever som ock lärlingarne vid institutet, äfvensom haft tillsyn öfver helso- och sjukvården med afseende å egendomens husdjur;

att han, enligt ett af styrelsen för institutet den 16 december 1889 utfärdadt intyg, skött dessa sina åligganden med duglighet, nit och intresse samt till styrelsens synnerliga belåtenhet;

att, enligt handlingarna bifogade läkarebetyg, Segerström sedan flere år lidit och fortfarande lede af fallandesot (epilepsia), och att denna sjukdom inverkat så störande på hans psykiska förmögenheter och så

försvagat hans minne och tankekraft, att han vore urståndsatt att fullgöra sina lärareskyldigheter, hvarjemte Segerström, till följd af ett honom enligt egen uppgift under en obduktion af tuberkulösa djurkroppar å institutets obduktionssal ådraget lidande i venstra långfingrets ledgångar, ej med samma säkerhet som förr kunde använda sin hand vid operationer.

Uti sin framställning i ämnet hade styrelsen för institutet, med anmälan att Segerström åtnjöte, förutom fri bostad för sig och sin familj, lön af 2,500 kronor, samt med erinran att efter den nyss beslutade omorganisationen af institutet adjunktsbefattning vid detsamma vore förerad med en lön af allenast 2,000 kronor, anført, att för Segerström skulle, äfven om han ansåge sig kunna söka och erhöle en dylik adjunktsbefattning, uppstå synnerliga svårigheter ej mindre genom den förminskade löneinkomsten än ock derigenom, att med sådan befattning ej följde familjbostad, hvarjemte styrelsen vitsordat, att Segerström städe på oförvitligt sätt skött sin lärarebefattning vid institutet.

Landbruksstyrelsen hade i afgifvet utlåtande tillstyrkt bifall till institutsstyrelsens framställning samt till stöd derfor anført, att, då vid den förestående omorganisationen af institutet Segerström på grund af sin iråkade sjuklighet icke syntes kunna vinna fortsatt anställning vid institutet, samt han af samma orsak efter sitt entledigande från institutet ej heller syntes kunna genom eget arbete försörja sig och sin familj, billigheten syntes, med afseende å Segerströms väl vitsordade långvariga tjenstgöring vid institutet och numera framskridna ålder, fordra, att han, som icke med sina jemförelsevis obetydliga inkomster kunnat förvärfva eller eljest egde någon enskild förmögenhet, bereddes tillfälle till åtnjutande af statspension.

Statskontoret hade jemväl förordat institutsstyrelsens framställning.

Föredragande departementschefen, som väl ansåge pension af statsmedel böra Segerström beredas, då han, efter uppnådda 55 lefnadsår, i följd af sjuklighet icke kunde efter institutets förändrade organisation derstädes finna användning, men som med afseende derå, att Segerström allenast i några och tjugu år innehaft sin tjenst, funnit pensionens belopp kunna skäligen sättas något lägre, än myndigheterna föreslagit, tillstyrkte, att Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen, att åt läraren i veterinärkunskap, anatomi och fysiologi vid Ultuna landbruksinstitut Carl Jonas Axel Segerström finge å allmänna indragningsstaten uppföras en årlig pension af 1,500 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, hvarunder han från sin befattning erhöle entledigande.

Lika med departementschefen har utskottet ansett något understöd af allmänna medel skäligen böra Segerström vid entledigandet beviljas, men enär, enligt den år 1891 fastställda nya lönestaten för landbruksinstitutet vid Ultuna en adjunkt derstädes, med hvilkens befattning Segerströms torde kunna likställas, i fast lön och således jemväl i pension åtnjuter 1,400 kronor, har utskottet, vid det förhållande att Segerström icke varit å stat anställd och icke bidragit till sin framtida pensionering samt med hänsyn till såväl lefnads- som tjänstår på långt när icke uppfyllt för erhållande af pension från nämnda stat gifna bestämmelser, funnit den för honom äskade pensionen böra bestämmas till 80 procent af berörda 1,400 kronor, eller, i uppåt jemnadt tal, 1,200 kronor.

Utskottet hemställer därför,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att åt läraren i veterinärkunskap, anatomi och fysiologi vid Ultuna landbruksinstitut *Carl Jonas Axel Segerström* må å allmänna indragningsstaten uppföras en årlig pension af 1,200 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, hvar under han från sin befattning erhåller entledigande.

8:o. Med tillstyrkande af Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning får utskottet, jemte upplysning att under år 1891 åt 48 äldre behöfvande folkskolelärare beviljats understöd med tillsammans 10,000 kronor, hemställa,

Angående understöd åt äldre behöfvande folkskolelärare.

[7.]

att Riksdagen må, i likhet med hvad under en följd af år egt rum, å allmänna indragningsstaten för år 1893 anvisa ett anslag af 10,000 kronor, att, enligt de närmare bestämmelser, Kongl. Maj:t kan finna godt meddela, användas till understöd af högst 250 kronor åt sådana äldre behöfvande folkskolelärare, hvilka oförvitligen skött sin tjänst, men derifrån erhållit afsked före år 1867.

9:o. På derom af styrelsen för tekniska högskolan gjord framställning har Kongl. Maj:t föreslagit, att förste vaktmästaren vid tekniska högskolan *Fredrik Wilhelm Dahlman* måtte från och med månaden näst efter den, i hvilken han efter ingången af april månad 1892 erhöle afsked från befattningen såsom förste vaktmästare vid nämnda

Angående pension för förste vaktmästaren F. W. Dahlman.

[8.]

högskola, för sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten uppbära pension till belopp af 800 kronor årligen.

Af det vid statsverkspropositionen bilagda statsrådsprotokollet öfver ecklesiastikärenden den 31 december 1891 (bil. 6, sid. 29) upplyses:

att Dahlman vore född den 22 oktober 1823;

att han, hvilken sedan den 1 april 1859 varit anställd såsom vaktmästare vid högskolan och dessförrinnan under två år innehaft dylik befattning vid svenska slöjdföreningens söndags- och aftonskola, numera tekniska skolan, för närvarande åtnjöte en lön af 900 kronor jemte fri bostad och ved;

att statskontoret i afgifvet utlåtande anført, att, ehuru på tekniska högskolans vid 1876 års riksdag fastställda lönestat icke finnes uppförda några särskilda vaktmästarelöner, utan i stället ett anslag af 3,500 kronor till betjenings aflönande, denna omständighet dock icke syntes böra betaga Dahlman, som den 1 april 1892 vid en ålder af mer än 68 år tillbragt 35 år i det allmännas tjänst, förmånen att i likhet med sådane vaktbetjente vid statens embetsverk och institutioner, för hvilka aflöningen vid de från och med 1876 års riksdag vidtagna löne-regleringar fördelats i lön och tjänstgöringspenningar, vid uppnådda 65 lefnads- och minst 35 tjänstår komma i åtnjutande af en mot lönen svarande pension å allmänna indragningsstaten, och detta så mycket mindre som vårdandet af tekniska högskolans många och dyrbara inventarier otvifvelaktigt stälde ganska stora anspråk på tjensteinnehafvarens arbetsförmåga och ordentlighet; till följd hvaraf och då beträffande det föreslagna pensionsbeloppet Dahlman syntes, på sätt styrelsen för högskolan förmenat, kunna likställas med förste vaktmästaren hos statskontoret, hvilken, med en lön af 800 kronor och tjänstgöringspenningar till belopp af 300 kronor, åtnjöte 800 kronor i pension, statskontoret tillstyrkt, det framställning måtte göras till Riksdagen derom, att åt Dahlman blefve å allmänna indragningsstaten beviljad en pension af 800 kronor om året att utgå från och med månaden näst efter den, i hvilken han efter ingången af april månad 1892 erhöle afsked från sin befattning.

Med hänsyn dertill, att vaktmästaren Dahlman icke varit å stat anställd och icke bidragit till sin framtida pensionering, har utskottet ansett sig böra tillstyrka, att det för honom föreslagna pensionsbeloppet nedsattes till 600 kronor, hvarför utskottet får hemställa,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att förste vaktmästaren vid tek-

niska högskolan *Fredrik Wilhelm Dahlman* må från och med månaden näst efter den, i hvilken han efter ingången af april månad 1892 erhåller afsked från befattningen såsom förste vaktmästare vid nämnda högskola, för sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten uppbära pension till belopp af 600 kronor årligen.

10:o. På derom gjord ansökning har Kongl. Maj:t föreslagit, att förste vaktmästaren i riksarkivet *Carl Erik Eriksson* måtte beviljas en mot hans lön svarande årlig pension å allmänna indragningsstaten af 800 kronor, att utgå under hans återstående lifstid från och med månaden näst efter den, i hvilken afsked från tjensten varder honom beviljad.

Angående pension för förste vaktmästaren C. E. Eriksson.
[9.]

Af stadsrådsprotokollet (bil. 6, sid. 30) inhemtas:

att Eriksson, som vore född den 28 januari 1815 och sålunda uppnått en ålder af mer än 76 år samt tjenstgjort i riksarkivet såsom extra vaktmästare från den 17 november 1858 och såsom ordinarie sedan den 7 april 1859, hvarförutom han varit anställd såsom vaktmästare hos svenska akademien under åren 1844—1885, nu på grund af hög ålder, sjuklighet och försvagade krafter önskade afgå från tjensten.

Öfver ansökningen, hvarvid vore fogade två intyg om synnerligen väl vitsordad tjenstgöring, utfärdade det ena af sekreteraren i svenska akademien och det andra af riksarkivarien, som på det varmaste förordat, att den sökta pensionen måtte beviljas, hade statskontoret afgifvit infordradt utlåtande och deruti anført, bland annat, att enligt gällande stat för riksarkivet af den 1 juni 1877 aflöningen för förste vaktmästaren derstädes utgjordes af lön 800 kronor och tjenstgöringspenningar 300 kronor, och att enligt kongl. bref af nyssnämnda dag civile embets- och tjenstemän samt betjente, hvilkas aflöning vid senast skedda löne-regleringar fördelats i lön och tjenstgöringspenningar, egde rätt att efter uppnådda 65 lefnads- och minst 35 tjenstår vid afskedstagandet undfå pension från allmänna indragningsstaten till lönens hela belopp.

Då Eriksson såsom vaktmästare i riksarkivet tjenstgjort endast något mer än 33 år, samt å det till svenska akademien anvisade ordinarie anslag icke finnes uppfördt något belopp till aflöning åt vaktmästare, ansåge departementschefen förevarande fråga böra underställas Riksdagens pröfning; och hemställde han, det Kongl. Maj:t täcktes, med afseende på Erikssons höga ålder samt långvariga och väl vitsordade tjenstgöring, föreslå Riksdagen att bevilja Eriksson en mot hans lön

svarande årlig pension å allmänna indragningsstaten af 800 kronor, att utgå under hans återstående lifstid från och med månaden näst efter den, i hvilken afsked från tjensten blefve honom beviljad.

Med afseende derå, att Eriksson endast 33 år varit i statens tjänst och icke i någon mån bidragit till sin framtida pensionering, har utskottet, i likhet med hvad utskottet i näst föregående punkt hemställt, ansett sig böra tillstyrka, att det för Eriksson föreslagna pensionsbeloppet jemväl nedsättes till 600 kronor.

Utskottet hemställer därför,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att förste vaktmästaren i riksarkivet *Carl Erik Eriksson* må beviljas en årlig pension å allmänna indragningsstaten af 600 kronor, att utgå under hans återstående lifstid från och med månaden näst efter den, i hvilken afsked från tjensten varder honom beviljad.

Angående
pension för
förra kamreraren vid
de kongl.
teatrarne
G. F. Törner.

11:o. På derom gjord ansökning har Kongl. Maj:t föreslagit, att förra kamreraren vid de kongl. teatrarne *Gustaf Fredrik Törner* måtte från och med månaden näst efter den, hvarunder han frånträder anställning vid kongl. operan, under sin återstående lifstid uppbära en årlig pension från allmänna indragningsstaten af 2,000 kronor.

[10.]

Af statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 13 januari 1892, till hvilket utskottet i öfrigt tillåter sig hänvisa, inhemtas, att Törner, som vore född den 26 maj 1821, inträdt i tjenstgöring å kongl. teaterns kansli den 1 februari 1842 samt befordrats den 13 juli 1852 till kamrerare och kassör derstädes, hvilken befattning han derefter oafbrutet innehaft, till dess densamma med utgången af spelåret 1887—1888 i sammanhang dermed, att de kongl. teatrarne upplätos åt enskilde, indragits, att Törner, som icke åtnjutit förmånen af fri bostad i något af de kongl. teaternes hus, i förenämnda egenskap uppburit i årlig lön till utgången af år 1873 2,000 kronor och derefter 3,000 kronor; att Törner förutom berörda tjenst alltsedan år 1852 jemväl innehaft befattningen såsom kamrerare vid de kongl. teaternes pensionsinrättning, i hvilken egenskap han uppburit årligt arfvode med 375 kronor samt från år 1883 med 1,000 kronor;

att Törner, såsom förutvarande revisor i kammarrätten, från civilstatens pensionsinrättning uppbure en årlig pension af 800 kronor;

samt att liknande framställning gjorts till 1889 års Riksdag, hvilken framställning emellertid, då ett bifall till större eller mindre del af den samma lätt kunde föranleda till framställande af en mängd liknande anspråk, samt frågan om kongl. operans ordnande för framtiden då ännu var oafgjord, ej vunnit Riksdagens bifall.

Då de af 1889 års Riksdag för afslag å liknande framställning anförda skäl ännu måste anses gällande, och dertill kommer, att Törner redan, såsom förutvarande revisor i kammarrätten, uppbär årlig pension af 800 kronor, får utskottet hemställa,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning icke må vinna Riksdagens bifall.

12:o. I nuvarande ordinarie anslaget till allmänna indragningsstaten, som utgår i kontant anvisning med 1,600,052 kronor och i ersättning för indragen indelning m. m. med 600 kronor eller med tillsammans 1,600,652 kronor, har Kongl. Maj:t icke föreslagit någon förändring; och får utskottet hemställa,

Angående anslaget till allmänna indragningsstaten.

att utskottet vid uppgörande af riksstaten för år 1893 må ega att i kontanta anslaget till allmänna indragningsstaten vidtaga den jemkning, som för jemnande af riksstatens slutsunmakan blifva erforderlig.

Extra anslag.

13:o. Kongl. Maj:t har slutligen föreslagit Riksdagen att å extra stat för år 1893 anvisa ett kreditiv af 1,520,000 kronor, att användas dels till upprätthållande af arméns pensionskassas egen pensionering med nu fastställda pensionsbelopp, mot skyldighet för pensionskassan att afstå det för året densamma tillkommande förhöjda vederlag för de till statsverket indragna rusthållsavgifterna, och dels till fyllnadspensioner i enlighet med de af Riksdagen godkända grunder för sådana pensioners utgående;

Angående kreditiv för upprätthållande af arméns pensionskassas egen pensionering samt till fyllnadspensioner.

[11.]

äfvensom medgifva, att hvad af de till pensioneringen under år 1892 anslagna medel kunde blifva oanvänt måtte för det kommande årets pensionering användas.

Såsom af det bilagda statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden den 13 november 1891 (bil. 7. sid. 32) inhemtas, har föredragande departementschefen vid ärendets föredragning inför Kongl. Maj:t yttrat, att i afseende å beloppet af det kreditiv, som för år 1893 kunde blifva erforderligt dels till upprätthållande af arméns pensionskassas egen pensionering och dels till fyllnadspensioner för arméns befäl och underbefäl med vederlikar, direktionen öfver nämnda kassa afgifvit utlåtande och dervid hufvudsakligen anført, att direktionen, på grund af verkställd undersökning rörande pensionstagarnes medellifslängd, funne antagligt, att vid den tidpunkt, då 20 år förflutit, sedan 1877 års pensioneringsgrunder började tillämpas, tillkomst och afgang å pensionsstaten skulle komma att ungefärligen motsvara hvarandra, samt att, då med nästkommande års utgång 15 år af nyssnämnda tidrymd tilländagått, det belopp, hvarmed ifrågavarande kreditiv förut årligen behöft höjas, utgörande för hvardera af åren 1890, 1891 och 1892 en summa af 50,000 kronor, syntes kunna från och med år 1893 småningom minskas; hemställande direktionen med anledning häraf och då direktionen ansåge kreditivbeloppet för sistnämnda år erfordra en förhöjning af endast 45,000 kronor utöfver de för år 1892 beviljade 1,475,000 kronor, att Kongl. Maj:t täcktes under vanliga vilkor af Riksdagen för ändamålet äska ett belopp af 1,520,000 kronor.

Utskottet, som i öfrigt icke haft något att emot Kongl. Maj:ts förevarande förslag erinra, har ansett, att, då det äskade beloppet utgår i form af kreditiv och pensioneringen inom armén numera torde hafva vunnit den regelbundenhet, densamma i början af tillämpningen af de nya pensionsgrunderna saknade, något vidare medgifvande i fråga om användandet af det ena årets besparingar till det följande årets pensionering, hvarigenom anslaget antager naturen af ett reservationsanslag, icke är af nöden.

Utskottet hemställer därför,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att Riksdagen å extra stat för år 1893 anvisar ett kreditiv af 1,520,000 kronor, att användas dels till upprätthållande af arméns pensionskassas egen pensionering med nu fastställda pensionsbelopp, mot skyldighet för pensionskassan att afstå det för året densamma tillkommande förhöjda vederlag för de till statsverket indragna rusthållsafgifterna,

och dels till fyllnadspensioner i enlighet med de af Riksdagen godkända grunder för sådana pensioners utgående.

Stockholm den 20 februari 1892.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

Reservationer:

af herr *C. E. Casparsson*:

»Då de af utskottet under *punkterna 2:o, 4:o, 5:o, 7:o, 9:o och 10:o* föreslagna nedsättningar i de pensionsbelopp, Kongl. Maj:ts föreslagit, synas mig ur statsfinansiell synpunkt sakna betydelse och ur billighets-synpunkt sakna berättigande, får jag mot utskottets i nämnda punkter gjorda framställningar anmäla reservation»;

vid *punkten 2:o* (angående pension åt förre fanjunkaren *C. G. Pettersson*):

af herrar grefve *G. Sparre*, grefve *E. C. A. Piper*, *O. W. Odelberg*, *F. Boström*, *R. G. von Hedenberg*, *C. Lundeberg*, *K. Bohnstedt* och *A. G. Svedelius*, hvilka ansett utskottet hafva bort föreslå, att Kongl. Maj:ts framställning i denna fråga måtte oförändrad af Riksdagen bifallas;

vid *punkten 4:o* (angående pension för regementsläkaren *C. I. Th. Lundberghs* enka):

af herrar *A. Persson*, *P. Andersson*, *G. Eriksson*, *P. Ersson*, *L. Jönsson*, *P. Pehrsson*, *C. Persson*, *N. Petersson*, *A. P. Danielson*, *S. G. von Friesen*, *A. Johansson* och *P. G. Petersson*, hvilka yrkat, att utskottet måtte hemställa om afslag å Kongl. Maj:ts framställning i ämnet;

vid *punkten 9:o* (angående pension för förste vaktmästaren F. W. Dahlman):

af herrar *A. Persson, G. Eriksson, P. Ersson, L. Jönsson, P. Pehrsson, C. Persson, N. Petersson, A. P. Danielson, A. Johansson* och *P. G. Petersson*;

vid *punkten 10:o* (angående pension för förste vaktmästaren C. E. Eriksson):

af herrar *A. Persson, G. Eriksson, P. Ersson, P. Pehrsson, C. Persson, N. Petersson, A. P. Danielson, C. Andersson, A. Johansson* och *P. G. Petersson*;

vid *punkten 11:o* (angående pension åt förre kamreraren vid de kongl. teatrarne G. F. Törner):

af herrar grefve *G. Sparre, C. E. Casparsson*, grefve *E. C. A. Piper, O. W. Odelberg, F. Boström, R. G. von Hedenberg*, friherre *A. R. von Kræmer, C. Lundeberg, K. Bohnstedt, A. G. Svedelius* och *I. Kerfstedt*, hvilka ansett, att utskottet bort hemställa,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt af Riksdagen bifallas, att förre kamreraren vid de kongl. teatrarne Gustaf Fredrik Törner må beviljas en årlig pension från allmänna indragningsstaten af 1,200 kronor, att utgå under hans återstående lifstid från och med månaden näst efter den, hvarunder han frånträder anställning vid kongl. operan.

vid *punkten 13:o* (angående kreditiv för upprätthållande af arméns pensionskassas pensionering m. m.):

af herrar grefve *G. Sparre, C. E. Casparsson, O. W. Odelberg, F. Boström, R. G. von Hedenberg*, friherre *A. R. von Kræmer, C. Lundeberg, K. Bohnstedt, A. G. Svedelius, G. D. R. Tornerhjelm, I. Kerfstedt* och *E. Fränckel*, hvilka ansett, att Kongl. Maj:ts förslag i ämnet bort till alla delar af utskottet tillstyrkas.

Herrar *H. P. P. Tamm, V. N. Ekenman* och *O. Jonsson* hafva begärt få antecknad, att de icke deltagit i förestående hufvudtitels behandling inom utskottet.

Likaledes skulle här antecknas, att herr grefve *E. C. A. Piper* icke närvarit vid handläggningen inom utskottet af *punkten 13:o* af denna hufvudtitel, samt att herr *L. Jönsson* varit frånvarande vid behandlingen af *punkterna 10:o—13:o*.

Bil. Litt. A.

Allmänna indragningsstaten.

	Kronor.	ö.
Ny anvisning.		
Förre fanjunkaren vid numera upplösta kronoarbeitskompaniet å Vaxholm Carl Gustaf Pettersson, pension	200	—
Förrådsvaktmästaren vid lifregementets grenadiercorps Per Reinhold Bodin, pension	200	—
Regementsläkaren vid flottans station i Karlskrona C. I. Th. Lundberghs enka Augusta Lovisa Dorothea Lundbergh, född Mossberg, pension	240	—
Vaktmästaren vid sjökrigsskolan Gustaf Petersson, pension	400	—
Länsmannen i Jösse härads vestra distrikt af Vermlands län Per Johan Lundqvist, pension	400	—
Läraren i veterinärkunskap, anatomi och fysiologi vid Ultuna landtbruksinstitut Carl Jonas Axel Segerström, pension	1,200	—
Understöd åt f. d. folkskolelärare, som tagit afsked före år 1867 ..	10,000	—
Förste vaktmästare vid tekniska högskolan Fredrik Wilhelm Dahlman, pension	600	—
Förste vaktmästaren i riksarkivet Carl Erik Eriksson, pension	600	—
Summa	13,840	—

Tabell öfver ordinarie anslagen under

1892 års riksstat anslår:					
Anvisning i kontant.		Ersättning för indragen indelning m. m. på förslag.		Summa.	
Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
112,286	—	—	—	112,286	—
<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="width: 50%; text-align: right;"> <p>Pensions- och</p> <p>A. Pensions-</p> <p>Civilstatens pensionskassa:</p> <p>Pensionsstaten för civile embets- och tjenstemän</p> <p>Dito för deras enkor och omyndiga barn</p> <p>Ersättning för mistade löneinnehållningar</p> <p> Dito för nådårs- och begrafningshjelpsbe-</p> <p>För pensionering af kommissionslandtmätare jemte</p> <p>För dito af tjenstemän och betjente vid</p> <p>För dito af föreståndare, lärare och betjente</p> <p>För dito af embets- och tjenstemän samt</p> <p> relsen, hvilka uppbära lön på ordinarie stat,</p> </div> </div>					
100,428	—	—	—	100,428	—
<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="width: 50%; text-align: right;"> <p>Arméns pensionskassa:</p> <p>Ersättning för mistade löneinnehållningar</p> <p> Dito för nådårs- och begrafningshjelpsbe-</p> <p>Bidrag till pensionering af enkor och barn efter</p> </div> </div>					
243,640	—	—	—	243,640	—
219,470	—	—	—	219,470	—
<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="width: 50%; text-align: right;"> <p>Vadstena krigsmanshuskassa</p> <p>Amiralitetskrigsmanskassan:</p> <p>Ersättning för minskade inkomster:</p> <p> Till pensionsfonden</p> <p> » gratialfonden</p> <p> » pensionering af flottans befäl och under-</p> <p> » d:o af flottans och lotsverkets</p> <p> den för daglönare å f. d. timmermans- och</p> <p> förslagsanslag</p> </div> </div>					
675,824	—	—	—	675,824	—

Trp:t

Litt. B.

riksstatens Nionde hufvudtitel.

		Förslag till blifvande riksstat:					
		Anvisning i kontant.		Ersättning för indragen indelning m. m. på förslag.		Summa.	
		Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
indragningsstaterna.							
staten.							
	37,500: —						
	45,000: —						
	2,246: —						
sparingar	6,540: —						
deras enkor och barn	7,200: —						
skogsstaten och skogsskolorna	9,000: —						
vid tekniska högskolan	3,500: —						
betjente vid väg- och vattenbyggnadssty-							
äfvensom af deras enkor och barn	1,300: —	112,286	—	—	—	112,286	—
	4,640: —						
sparingar	28,080: —						
befäl och underbefäl med vederlikar	67,708: —	100,428	—	—	—	100,428	—
		243,640	—	—	—	243,640	—
	36,320: —						
	16,650: —						
	52,970: —						
befäl med vederlikar, <i>förslagsanslag</i>	100,000: —						
gemenskap (deraf högst 9,030 kronor till handtverksstaterna inrättade invalidstat)							
	66,500: —	219,470	—	—	—	219,470	—
		675,824	—	—	—	675,824	—
	Trp:t						

1892 års riksstat anslår:					
Anvisning i kontant.		Ersättning för indragen indelning m. m. på förslag.		Summa.	
Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
Tr:pt	675,824	—	—	675,824	—
	60,350	—	—	60,350	—
	4,000	—	—	4,000	—
	78,000	—	—	78,000	—
	69,851	—	—	69,851	—
	357,373	—	—	357,373	—
	63,500	—	—	63,500	—
	6,000	—	—	6,000	—
S:gr	1,314,898	—	—	1,314,898	—
	1,600,052	—	600	1,600,652	—
Sm:a	2,914,950	—	600	2,915,550	—

Invalidhusfonden
 För blesserade öfver- och underofficerare, *reserva-*
 Bidrag till handelsflottans pensionsanstalt, att af
 Bidrag till pensionering af enkor och barn efter
 m. m.
 Bidrag till folkskolelärares pensionering
 Bidrag till folkskolelärares enke- och pupillkassa
 Bidrag till kongl. teaterns pensionskassor

B. Allmänna

Till diverse föremål, *förslagsanslag*

		Förslag till blifvande riksstat:					
		Anvisning i kontant.		Ersättning för indragen indelning m. m. på förslag.		Summa.	
		Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
	Trp:t	675,824	—	—	—	675,824	—
	60,350	—	—	—	60,350	—
	tionsanslag	4,000	—	—	—	4,000	—
	tullmedlen direkt utgå, förslagsanslag	78,000	—	—	—	78,000	—
	lärare vid allmänna läroverk, pedagogier, seminarier	69,851	—	—	—	69,851	—
	357,373	—	—	—	357,373	—
	63,500	—	—	—	63,500	—
	6,000	—	—	—	6,000	—
	S:gr	1,314,898	—	—	—	1,314,898	—
	indragningsstaten.						
	1,600,052	—	600	—	1,600,652	—
	Summa	2,914,950	—	600	—	2,915,550	—

Bil. Litt. C.

Tabell öfver extra ordinarie anslagen under riksstatens
N i o n d e hufvudtitel.

	Kronor.	ö.
Pensionsstaten.		
För upprätthållande af arméns pensionskassas egen pensionering samt till fyllnadspensioner, <i>kreditiv</i>	1,520,000	